

B 1

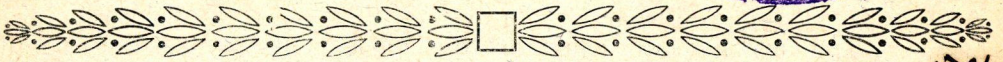
RAZELE AUROREI

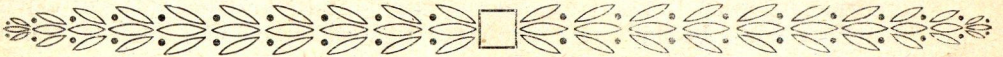
ZIS'A IISUS: „EU SUNT LUMINA LUMII”

BUDAPESTI KIR UGYV. SZ. 1917-FEB. 28. ATVETTE

CAII SPĂRIAȚI.

570
572

(Textul pe cealaltă față.)

Căi spăriați.

„Toată amărăciunea, și mânia, și urgia, și strigarea, și hula să se rădăce de la voi, împreună cu toată răutatea.“ (Epist. lui Pavel către Efeseni 4, 31.)

Știm, că calul din vremurile bătrâne e un animal foarte plăcut, că se poate folosi la foarte multe lucruri. Să poate bine acomoda la purtare de povoaară, la arat, la calcat și e foarte potrivit sub șeauă ca fugar. Eminent trage căruța și să pote bine cârmui fie sângur, fie în doi, în patru ori cinci, înaintea oricare trăsură. E un animal blând, priceput, docil, sprinten și curat. Dară dacă să spărie de ceva, atunci vai celor din jurul lui sau celor ce sunt pe trăsură, că apucând zăbala, friul, rupe și fuge cu nebulie în pierzare. Trebuie mână tare, friu tare și aceea, ca să-l înfrine. În așa o stare spăriată e căuzătorul foarte multor nenorociri și de regulă e foarte mică cauza, pentru care să răpește.

Și sămțământul omului poate face așa multe lucruri bune, folositoare. Cu sîrguință, stăruință, poate face plăcută nu numai înprejurimea sa, ci și prosperitatea materială, moralică și spirituală a consoților săi o poate mișca înainte. Cu prietenie dobândim pre alții și câștigăm vreme plăcută celor ce vin în atindere cu noi. Cu cuvintele noastre de mângăiere putem alunga suferințele soților noștri și cu îndurare îi putem mântui de piericolul sufletesc. Cu vorbirea noastră blândă, înțeleaptă putem schimba maniera cea grosolană a altora și putem alina mânia.

Oh sămțământul omului foarte mult bine poate face. Dară dacă acesta odată să spărie; dacă dintr'odată să aprinde, atunci așa stricăciune poate face, că aceea multă vreme nu să poate aduce la loc.

Adeseori cauza pentru care cineva dintr'odată să aprinde la mânia, e așa de mică, că abea să poate observa. Așa o aprindere comite un păcat după

celalalt. Mai nainte numai strigare grosolană, apoi vine vorbire batjocuroasă, apoi sudalma, blastemul și injurarea.

Înse spărierea în general o aduce cauze cunoscute. Așa-i spre pildă beutura îmbătătoare. Cu aceasta să pune în sufletul omului așa foc, care aduce întreaga noastră ființă în flacări. Omul beat iute să aprinde la mânia și dacă nu să înfrină, face lucruri înfiorătoare. Merge până laucidere.

Spăriat (ori sălbatic) îl face pre om și patima jocului. Adeseori să poate auzi, că nu numai în sărăcie, dară în ruin îi duce pre aceia. La alergătura cu căi încă sbiară oamenii, într'atâta îi scoate nervositatea din fire. Dară pre om îl face și zelotipia, răzbunarea și în general urgia.

De toate acestea trebuie să fie liberi oamenii creștini, învățecii cei pocăiți și cu credință vie; pentru aceea și sfătuește apostolul că: „Deci îmbrăcați-vă ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, în inimă de îndurare, în bunătate, în umilință în blândeată, în îndelungărăbdare... Iar preste toate acestea îmbrăcați-vă în iubire, care este legătura desevărsirei.“ (Epist. lui Pavel către Coloseni 3, 12. 14.)

Iar acest sămțământ așa îl putem îmbrăca, dacă luăm pe noi pre Domnul Iisus Christos. Dacă cuvântul cel vecinic alui Dumnezeu Incuiește în inimile noastre și de pe zi pe zi ne predăm din nou Lui.

Cine-i om cu adevărat creștin pocăit, cine prin Duchul lui Dumnezeu este un învățecel nou-născut alui Christos, acela să ține departe de aprinderea pripită la mânia și dacă sămțeste, că începe ceva a-l răpi, iute strigă după ajutor în inima sa către Dumnezeu.

Omul creștin nu să spărie (nu 'nsălbătăcește); că în el este acela sămțământ (cuget) care era în Christos Iisus, care ocărit fiind n'a ocărit; l-am pălmuit, dară n'a dat napoi, ci a suferit loviturile și a îngăduit, ca

scuipatul celor ce-l scuipau să curgă pe fața sa dumezească ce strălucea de iubirea lui dumezească.

Oh fiți asemenea lui! Fiți liniștiți, blânzi și înțelepți!

Fiii lumii sunt aceia, pre cari îi răpesc sămțămintele și patimile. Câte odată răpește mulțimi mari ceva putere spirituală. Să pot vedea grupe rescutate, turbate și ruinătoare, acăror sămțăminte să lătească mai departe, ca focul. Revoluțiunea cea mare franțuză ne înfățișează chipul unei națiune însălbăticită. Semne triste, în acărur urmă rodește vaiul, mezeria, chinul, suferințele.

Dară oare văzut-ați vr'odată adunări creștine însălbătăcite, adecă câte o grupă în ele? Oh durere, și așa să întâmplă, dară aceasta-i mai scârbos sămn decăt și rescoala cea neînfrînată a mulțimei poporului. Că aceștia lucrează pe față după spiritul lumii, iar ceilalți în îmbrăcămintea creștină, pre sine însăși amăgindu-se duc la împlinire, cea ce-i urit înaintea ochilor Domnului.

Aveți dară grijă de aceea, ca să fiți totdeauna în Christos și să nu vă răpească nici o putere streină. Fiți creștini liniștiți, fără de mânie, blânzi, cari nu să spărie de sgomotul ce se aude în jurul lor, că ei știu, că Dumnezeu e sursul lor și ajutor în totdeauna potrivit.

Să nu aveți lipsă de perdea la ochi, nici de frîu, nici de zăbală, că voi umblați în libertate și lumină spirituală, iubirea să răvarsă de după voi și în voi și pentru aceea dacă și strigați, strigarea voastră să fie strigarea mântuirii, a înbărbătirei, a mângăierii, a întinderei de speranță, a bucuriei fără de nici o mânie trupească.

„Cuvântul lui Christos să locuiască în voi cu bogăția în toată înțelepciunea; învățându-vă și îndemnându-vă unul pre altul cu psalmi și cu imne și cu cântări spirituale, cântând eu char în inimile voastre Domnului.“ (Ep. lui Pavel către Coloseni cap. 3, vers 16.)

Tâlharul cel gata la pocăință.

Mulți ar dori să știe mai mult despre tâlharul cel crucificat cu Christos, că ce o fi făcut, în cât a cunoscut sf. Scriptură și că cunoscut-a el de mai înainte pre Iisus? Înse acestea lucruri mai mici, ori și cât ar fi de vrednice de interes, totuși ar putea cu ușor atrage atențiunea noastră dela împlinirea voiei lui Dumnezeu. Acest tâlhar înfățișează înaintea noastră chipul păcătosului mântuit din mila lui Dumnezeu. Oare putea-ar puterea credinței, îndreptarea prin char, rescumpărarea prin Christos arăta o mai frumoasă pildă? El e acela, despre care știm, că în clipa din urmă putu deveni creștin, o știe, că pedeapsa sa de moarte e dreaptă; dară suferința lui Christos e cea mai mare nedreptate.

Crede, că muribundul cel crucificat cu el, pre care după părere și Dumnezeu și oamenii l-au părăsit, este Christos, principele vieții.

Ce mare minune a credinței. Aceasta ne învață și pre noi la aceea, că puterea credinței deși-i simplă, totuși e liberă de rătăcire: nici păcatul trecutului, nici suferința de față nu poate înapoia rescumpărarea noastră. Credința pusă în Christos cel restignit este sângura putere, care dintr'odată ne face părtași știuți și vecinici a mântuirii.

Iubire către vrăjmași.

Un sclav, care prin sirguinta și credincinșia sa își câștigă încrederea și iubirea stăpânului său, văzu în târgul de selavi pre un negru bătrîn, cărunț și slăbit. El rugă pre stăpânul său, ca să cumpere pre acest om bătrîn. Stăpânul să minună de aceasta cerere. Pre negrul cel bătrîn îl cumpără. Ajungând acasă, duse mijlocitorul lui în coliba sa și-l puse în

patul său, mânca la masă cu el; de-i era frig, îl duse la soare, dacă pripea soarele prea tare, căuta el pe sama lui loc umbros. Domnul său, care privea acest lucru câtăva vreme întrebă în sfârșit de credinciosul său sclav, că ce însămnează asta? „Tată ți-e acest bătrîn?” „Nu domnul meu.” „Frate ți-e?” „Nu.” „Ți-e prieten?” „Nu, ci vrăjmașul meu. Cu mulți ani mai înainte în Africa în satul meu m'a furat și m'a vîndut de sclav acestui bătrîn; dară cuvântul lui Dumnezeu aceea-mi spune: „De flămânzește vrăjmașul tău, nutrește-l, de însătează, adapă-l. De vei face aceasta, vei grămădi cărbuni înfocați pe capul lui.”

Deșertăciunea vieții.

Despre Sesostris (un rege egiptean) să spună, că după ce a prins câțiva regi (6 regi într-o luptă), i-a silit la aceea, ca să tragă careta lui. Într-o zi unul din regi tot privea la roata caretei și așa să vedea, ca și când ar gândi despre ceva. Când Sesostris observă aceasta, întrebă, că oare cum să poate eufunda în privirea așa unui lucru simplu? „Roata, acărei parte de din jos cu puține clipe mai înainte era sus și acum întorcându-se ajunsese din jos, aceea îmi arată că cât de deșartă și schimbăcioasă e viața.” răspune prinsul. Sesostris își însămnă aceste cuvinte și nici odată mai mult nu s'a lăsat tras de acești regi prinși. Ba după zisa istoriei l-ea dat iarăși libertatea și a mulțămît acelui, ce l-a făcut atent la îngânfarea sa deșartă. Creștine, cunoști tu aceasta primejdie a înălțării și silești-te a te pleca și a fi umilit?

Despre fericire.

Aceea idee, aceea zisă, că fericirea și bucuria ar fi asemenea unei piatră de mare valoare, care așa rar să poate găsi, că e fără de nădejde și fără de scop o caută după ea — s'a moștenit de pe o generațiune pe cealaltă. Aceasta înse e de tot neîntemeiată. Fericirea e așa piatră de mozaic, care constă din multe pietricele mărunte. Fiecare pietrică deosebită de lucrul întreg poate avea puțină valoare; înse grupe la olaltă după plac, formează un întreg — o piatră scumpă valoroasă. Nu încunjura dară bucuriile celea mici de casă și spirituale, pre așa tare ne place ale nesocoti în alergarea noastră după bucuriile cele mari iritătoare. Pentru ce privim noi tot încă la orizontul cel îndepărtat, când în grădina noastră, în care zilnic umblăm, sunt așa rose frumoase? Acela zel fals, cu care alergăm după fericire, e cauza la aceea, că aceasta ne tot încunjură. Noi alergăm într-o suflare după ea, pânăcând dincontra Dumnezeului a pus-o la picioarele fiilor săi.

Să răspândim foile „SOLUL PĂCEI”
„RAZELE AUROREI” și „CREȘTINUL”.

Căldindarul nostru: **Patru anotimpuri** încă să mai poate căpăta; silească-se fiecare să-l aibe în casă, că e interesant și folositor. Prețul 80 de fileri.

Redactor responsabil:
VASILIU BERBECAR.

Tot omul e chemat și binevenit la adunare!

ABONAMENTUL SĂ SE TRIMITĂ LA WELKER JÓZSEF, BUDAPEST, VII., HARSFA-UTCA 33. SZ.

Prețul la „Razele Aurorei”.

Pe anul întreg: dela 1-2 exemplare 1.20 fil. de exemplar. Dela 3-10 exemplare —.80 fil. de exemplar.
„ 11-50 „ —.60 „ 50-100 „ —.50 „

În streinătate se socotește diferița spelelor trimeterii.